

2211
Sm. N. Vedbo härad. Upptecknare Gottfrid Wagnär.
Bälaryds socken. Meddelare Albertina Peterson, Skede.

Odens jakt.(Sägen.)

Odens jakt gick en gång i Mårtenstorp i Bälaryd.

Det var en karl, som hade en häst, och han red så förskräckligt
och han rökade. De var rädda, folket, för det var inte säkert det
gick vägen. Hästen aktade inga gårdesgårdar. Och karlen hade hundar
med sig, och elden lyste ur halsen på dem.

Det var såna förskräckliga berg, där detta hände.

2211

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sm. N. Vedbo härad. Upptecknare Göttfrid Wagnér.

Bälaryds socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

Första maj.

Då meddelarens far var ung, var det en gång vid första maj de skulle skjuta i ett stort berg. De var en hel hop ungdom tillsammans. Det blev ett så förskräckligt dån, så de blev förskrämda. Det var något otäckt. Meddelarens far hade sagt, att han gick aldrig dit mer.

I meddelarens ungdom - omkring 1870-talet - brukade de vid första maj göra upp eldar av ris. Majelden förlades till någon åker.

Det skulle var för att skränna vargarna.

Där brukade samalas mycken ungdom, ibland ett par tjog.

De lekte ring lekar.

Mycket brännvin användes.

p. (h. L.)

2241

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5

Sm. N. Vedbo härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Bälaryds socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

Majstång.

Under meddelarens ungdom - omkring 1870-talet - förekom, så vitt
meddelaren kände till - icke i Bälaryds socken bruket att resa maj-
stång.

22211

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6

Sm. N. Vedbo härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Bälaryds socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

Mannen som blev villad och omkom.

Det var en mosse, som kallades Vildmossen. Den låg nerom
Loberget. Den var så rysligt stor. Den gränsade till gårdarna
Bolerum, Jusbolet och Ysbyl.

Där var så sankt, och där var örjebrunnar. Det stod ett träd
här och där, men de var så små. De var som andra knuva.

Det växte hjortron i mossen.

Meddelaren hade i barndomen varit med fadern där och plockat
hjortron. Fadern brukade göra märken i träden, för att de skulle råka
tillbaka. En kan inte veta, var en ska gå opp, när en kommer dit.

Det var en karl som hade gått sig vilse där. De hittade honom
död. Han hade tagit av sig rocken och vrängt den.

De sade, att han hade blivit villad.

Anmärkning.

Knuva, småväxta.

Upptecknaren har icke i annat sammanhang hört det-
ta ord.

2211

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sm. N. Vedbo härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Bälaryds socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

När korna äro modstulna.

1. Om korna äro modstulna, ska de ta något av två växande träd, som skaver mot varandra, samt ge kreaturen därav.

I meddelarens hem hade de en ko, som blev tjuvmjölkad. Hon mjölkade så lite sen, så dett blev ingenting.

De sålde kon och hon blev bra. Det går bort, om de säljer en sådan ko till en annan person.

2. De skulle väga mjölken över elden och inte se efter, vad den vägde.

Från meddelarens föräldrahem. 1870-talet.

22/4
~~2211~~

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8

Sm. N. Vedbo härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Bälaryds socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

Värvind.

De ville inte komma i en värvind (virvelvind).

Meddelaren kände dock icke orsaken.

Omkring 1870-talet.

2 22/4

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9

Sm. S. Vedbo här Uppptecknare Gottfrid Wagnér.

Flisby socken. Meddelare Albertina Petérsson, Skede.

Arkelstorps källa.

Det var många som for dit och sökte bot för olika sjukdomar.

De skulle bada där, innan solen gick opp.

Det var ingen hedendom.

2214

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10

Sm. S. *Vedbo* Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Bellö socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

Kvinnan som råkade ut för något. (Sägen.)

Det var ett fruntimmer i Ormanäs, Bellö, som skulle gå efter kreaturen i en hage. Hon kom inte hem. När de hittade kreaturen, var det svarttrampat, där de stått.

Kvinnan blev vild som ett vilddjur. De fick sätta ut vargnät och ta henne. De fick ha henne instängd sen, men hon kom till sig. Hon blev klok, men hon darrade och blev stam.

Hon hade råkat ut för något.

Hon visste inte, hur det gick till. Hon kom i nån sorts våle.

1890-talet.

22/11

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

111

Sm. Tveta härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.
Järnsös socken. Meddelare Albertina Petersson, Skede.

När lasset blev tungt. (Sägen.)

Det var en söm var ute och åkte, och lasset blev så tungt, så hästen orkade knappt dra det.

Det var i Sundsmon i Järnsös. De hade varit åt Jönköping.

När det släppte, blev hästen så iver. Det tog åstad så förskräckligt.

Något var det som hindrade ; vad det var, vet en inte.

Anmärkning.

Iver, ivrig.

Sm: Aspelands härad.

Upptecknare Gottfrid Wagnér.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

19

Målilla socken.

Meddelare Albertina Petersson, Skede.

Spöckerier. (Sägen).

Meddelarens dotter, hennes man och barn bodde i ett gammalt hus i Målilla.

Därvar ingen ro. De fick inte sova om nätterna. Det var, om man någon gång över våningen. En gång hörde de att det smäll om ett skott, och det var som om en karl legat på en soffa och slallit i golvet.

Andra personer hade sagt till mannen -meddelarens svärson- "Kan du bo där?" De hade sagt att det spökar där.

Det blev värre och värre under tiden de bodde där. -De flyttade sedan därifrån.-

Husets ägare och dennes familj bodde i ena ändan av huset, men de hörde ingenting. Den dåvarande ägaren, hade ägt huset endast några år. Huset ifråga brann år 1929.